

“Pensionistes, aturats i la PAH compten amb la parròquia!”

Dc, 1/05/2019 per Catalunya Religió

(Laura Mor –CR) Mentre fem l'entrevista, rep un whatsapp. És del Jorge. Li diu que estan lluitant per un conveni amb la Nissan. L'empresa [vol presentar un Expedient de Regulació d'Ocupació](#). El Jorge forma part del comitè de treballadors. I també fa revisió de vida amb un dels quatre grups que acompanya el consiliari general de l'Acció Catòlica Obrera, amb qui conversem.

“A la Nissan tothom sap que és cristià”, explica **Pepe Baena**. El coneix bé. Com a consiliari, fa camí amb les alegries i les misèries de la gent del grup. “El Jorge no se n'amaga, en el seu ambient laboral mira de ser testimoni de la bona notícia”. El [pla de curs de l'ACO](#) també aposta pel testimoniatge. Alguns en fan broma –“*ique viene el curilla!*”–; d'altres, un bon dia, li fan una consulta. La missió dels cristians implicats en la pastoral obrera és la justícia social. Fan arribar esperança en entorns molt opacs. I aquest dimecres, Dia Internacional dels Treballadors, porten la [lluïta a favor dels drets laborals](#) al carrer.

“Anem junts a la manifestació”

Però no ho fan sols. “En el món del treball també hem d'intentar que l'Església no es miri tant el melic!”. Baena considera clau fer xarxa i coordinar-se amb entitats de fora de l'àmbit eclesial. És rector des de la [parròquia de Sant Francesc d'Assís](#) del barri de Bellavista, a Les Franqueses del Vallès. Voluntaris de Càritas i militants de l'ACO del Vallès Oriental participen a la [manifestació convocada](#) dimecres al matí davant dels jutjats de Granollers. Han fet opció pel territori. “Anem a la manifestació amb la Marea pensionista, l'Assemblea d'Aturats del Vallès Oriental, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, la CUP, l'Associació dels Sense Papers del Vallès Oriental... Comptem amb nosaltres, comptem amb la parròquia, ens pregunten si hi anirem”.

La mobilització social i política, en el cas de la pastoral obrera, es cou en els grups de revisió de vida. Són espais on compartir els dilemes i les contradiccions del dia a dia. Què hi acostuma a sortir? Per una banda, parlen de motivacions generalitzades: “És fàcil deixar-se portar pels diners i pel materialisme”, diu Baena. I per una altra banda, el factor de l'estrès: “Sembla que hi hagi un lladre del temps, la gent va de bòlit i es parla molt d'aquest estrès a nivell familiar, a l'hora d'estar amb els fills”.

Els horaris inestables de molts treballadors tampoc hi ajuden: “Això repercuteix negativament en la família”. Com a consiliari sap de moltes parelles que fan relleus a casa perquè tenen horaris incompatibles. “Els és impossible trobar-se i sort que ja tenen els nens ja grandets, sinó imagina't!”, apunta.

Consciència de col·lectiu

Lluny de lamentar-se contra un sistema que ofega les relacions humanes, la pastoral obrera treballa per aportar alternatives concretes. Busquen esclatxes, miren de trobar vies de transformació. Per a això cal, primer de tot, prendre consciència de la situació. I no sempre és fàcil: “En la revisió de vida surt molt que els mateixos treballadors no tenen consciència de classe obrera. Moltes vegades l'empresa parla individualment amb cada treballador. Imagina't!”.

Posa com a exemple les eleccions sindicals previstes pel mes de maig: “No hi haurà campanya, la informació arribarà als treballadors dos o tres dies abans de votar; el sentit de col·lectivitat costa”. Ho veu també amb un amic jubilat que s'ha implicat al moviment de la Marea pensionista. “Cada dilluns es posen a la Porxada de Granollers, són deu, catorze, vint i ja està. Falta molt aquesta consciència”.

Reflexió i compromís

Baena va agafar el [relleu com a consiliari de l'ACO](#) a **Josep Jiménez Montejo** el mes d'octubre. Li preguntem què ajuda a les persones a prendre part d'una causa col·lectiva. “La revisió de vida ha de portar realment a la conversió”, defensa. Explica que alguns militants, tant del moviment d'adults com de joves de la JOC, s'han ficat al sindicat a partir de treballar aquest mètode, que contrasta l'evangeli amb la vida. Després d'analitzar cada situació, se n'espera un compromís. “En l'actuar veurem que no val tot, que hem d'implicar-nos”.

No hi ha receptes màgiques en la feina de reivindicar drets laborals. Però des de la pastoral obrera defensen l'acompanyament del grup per a impulsar qualsevol millora. “Encara que possiblement estiguem sols a l'empresa, cal sentir el suport del grup, saber que no anem sols”. Això ajuda a no deixar-se “engolir per la massa”, apunta. Una resistència que és possible gràcies a les trobades per compartir els projectes vitals amb la parròquia i el grup. És un diàleg on “la comunitat alimenta allò que cal fer dia a dia”.

Quin paper ha de jugar el consiliari en aquest escenari? “Capellans i consiliaris hem d'acompanyar; i encara que no tots senten aquesta crida, és necessària”. Baena pren com a referència el Concili Vaticà II, que va impulsar el paper del laïcat, i com a capellà se situa en segon terme, convençut que “són els laics els que han de transformar els seus ambients”.

El Jesús dels oprimits

Pepe Baena (Barcelona, 1964) té les arrels a la parròquia de Santa Engràcia de Nou Barris, i la [mirada posada en Jesús](#). “Sembla que Jesús, amb tot el que està passant, no faci res i és tot el contrari! Està present enmig de la realitat, injusta i opressora, també en el món del treball”. La seva fe és exigent. Com demanar adhesió i compromís a tantes persones que arriben esgotades al final del dia? Baena recorda el “veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar”, de l’evangeli. El passatge que han escollit els diferents moviments obrers cristians per al [manifest d’enguany](#) també recorda l’encàrrec de Jesús de “posar en llibertat els oprimits”.